

τοῦ λιμένος εἰς Κρέουσσαν ἐνε[γόντα]. ἐντεῦθεν δὲ ἑκατὸν κρόνος, ἕως τῆς ἀκρούσης, ἦν... καλοῦσι. Εὐ δὲ τῷ κοιλοτάτῳ τοῦ κόλπου τούτου συμβέβηκε τὰς Παγάς κεῖσθαι καὶ τὴν Οἰνόην, περὶ ᾧ εἰρήκαμεν. Οἱ μὲν οὖν Έλικῶν οὐ πολὺ διεσπάστησαν τοῦ Παρνασσοῦ ἐνάμιλλός ἐστιν ἐκείνῳ κατά τε ὑψος καὶ περίμετρου· ἄμφω γάρ χιλιόδολα τὰ δύο καὶ πετρώδη περγυράφεται δ' οὐ 410. πολλῇ γύρῳ. Εὐταῦθεν δὲ ἐστὶ τό τε τῶν Μουσῶν ἱερὸν, καὶ ἡ Ἰππου κοτύη, καὶ τὸ τῶν Λειβηθρίδων υμφῶν στυρού· ἐξ οὐ τεκμαίροιτο τοις Θρᾷκας εἶναι τοὺς τὸν Έλικῶνα ταῖς Μούσαις καθιερώσαντας, οἵ καὶ τὴν Πιερίδα καὶ τὸ Λείβηθρον καὶ τὸν Πίμπλειαν ταῖς αὐταῖς Θεαῖς ἀνέδειξαν· ἐκαλοῦντο δὲ Πίερες ἐκλιπόντων δ' ἐκείνων, Μακεδόνες νῦν ἔχουσι τὰ χωρία ταῦτα. Εἴρηται δὲ ὅτι τὴν Βοιωτίαν ταῦτην ἐπώκησάν ποτε Θρᾷκες, βιασάμενοι τοὺς Βοιωτούς, καὶ Πέλασγοι, καὶ ἄλλοι βάρβαροι. Αἱ δὲ Θεσπιαὶ πρότερον μὲν ἐγνωρίζοντο διὰ τὸν Εὔρωτα τὸν Πραξιτελούς, διὸ ἔγλυψε μὲν ἐκεῖνος, ἀνέθηκε δὲ Γλυκέρας ἡ ἐταῦρα Θεσπιαῖσιν, ἐκεῖθεν οὖσα τὸ γένος, λαβοῦσα δῶρον πάρα τοῦ τεχνίτου. Πρότερον μὲν οὖν ὀψόμενοί τινες τὸν Εὔρωτα ἀνέβαινον ἐπὶ τὴν Θέσπειαν, ἄλλως οὐκ οὖσαν ἀξιοθέατον. Νυνὶ δὲ μόνη συνέστηκε τῶν Βοιωτικῶν πόλεων, καὶ Τάναγρα· τῶν δὲ ἄλλων ἐρείπια καὶ ὄγκοια λέλειπται.

§. 26.

Ταῖς δὲ Θεσπιαῖς ὁ Ποιητὴς καταλέγει Γραιῖσιν καὶ Μυκαλησσὸν, περὶ ὧν εἰρήκαμεν ὡς δὲ αὗτας καὶ περὶ τῶν ἄλλων·
 Οἵ τ' ἀμφ' Ἄρμ' ἐνέμουντο καὶ Εἰλέσσουν καὶ Ερύθρας,
 Οἵ τ' Ἐλεῶν' εἶχον ἥδ' Τίλην καὶ Πετεῶνα,
 οὐκαλέντην, Μεθεῶνά τ'.

Πετεῶν δὲ ἐστὶ κώμη τῆς Θηβαΐδος ἐγγὺς τῆς ἐπ' Ἀνθηδόνα

410. ὁδοῦ· ἡ δὲ Ωκαλέη μέση Ἀλιάρτου καὶ Ἀλαλκομενίου, ἐκατέρου τριάκοντα σαδίους ἀπέχουσα· παραδόρεῖ δὲ αὐτὴν ποτάμου ὄχωνυμον. Μεδεῶν δὲ ὁ μὲν Φωκικὸς ἐν τῷ Κρισσαίῳ κόλπῳ, διέχων Βοιωτίας σαδίους ἐκατὸν ἔδυκονται· ὁ δὲ Βοιωτικὸς ἀπ' ἐκεῖνου κέκληται· πλησίου δὲ ἐξὶν Όγγυγον ὑπὸ τῷ Φοινικίῳ ὅρει, ἀφ' οὗ καὶ μετωνόμασαι Φοινικίς· τῆς δὲ Θηβαίας καὶ τοῦτο λέγεται· Πετεῶν δὲ τῆς Ἀλιάρτιας, καὶ Μεδεῶν, καὶ Ωκαλέα.

§. 27.

Εἰτά φησιν Όμηρος·

Κώπας, Εὔτρησίν τε, πολυτρήρωνά τε Θίσβην.

Περὶ μὲν οὖν Κωπῶν εἴρηται· προσάρκτιος δέ ἐσεν ἐπὶ τῇ Κωπαϊδὶ λίμνῃ· αἱ δὲ ἄλλαι κύκλῳ εἰσὶν αἵδε· Ἀκρουφίαι, Φοινικίς, Όγγυγὸς, Ἀλιάρτος, Ωκαλέα, Ἀλαλκομεναὶ, Τιλφώσσιον, Κορώνεια. Καὶ τό γε παλαιὸν οὐκ ἦν τῆς λίμνης κοινὸν ὄνομα, ἀλλὰ καθ' ἐκάστην πρὸς αὐτῇ κατοικίαν ἐκείνης ἐπώνυμος ἐλέ-

411. γετο, Κωπαῖς μὲν τῶν Κωπῶν, Ἀλιάρτιος δὲ Ἀλιάρτου, καὶ οὗτως ἐπὶ τῶν ὄλλων ὕσερον δὲ ἡ πᾶσα· Κωπαῖς ἐλέχθη κατ' ἐπικράτειαν· κοιλότατου γάρ τοῦτο τὸ χωρίον. Πίνδαρος δὲ καὶ Κηφισσίδιχ καλεῖ ταύτην· παρατίθησι γοῦν τὴν Τιλφώσσαν κατίνην ὑπὸ τῷ Τιλφώσσιῳ ὅρει ρέουσσαν πλησίου Ἀλιάρτου καὶ Ἀλαλκομενῶν, ἐφ' ἥ τοῦ τοῦ Τειρεσίου μνῆμα· αὐτοῦ δὲ τὸ τοῦ Τιλφώσσιου Ἀπόλλωνος ἱερόν.

§. 28.

Ο δέ Ποιητὴς ἐφεξῆς ταῖς Κώπαις Εὔτρησιν τίθησι, κώμιον Θεσπιέων· ἐνταῦθα φασι Ζῆθον καὶ Ἀμφίονα οἰκῆσαι, πρὸιν βασιλεῦσαι Θηβῶν. Ή δὲ Θίσβη, Θίσβαι νῦν λέγονται· οἰκεῖται δὲ μικρὸν ὑπὲρ τῆς Θαλάττης ὅμορον Θεσπιεῦσι τὸ

χωρίον καὶ τῇ Κορωνειακῇ, ὑποπεπτωκός ἐκ τοῦ νοτίου μέρους 411. τῷ Ἑλικῶνι καὶ αὐτό· ἐπίνειον δὲ ἔχει πετρώδες περισερῶν μετὸν, ἀφ' οὗ φησιν ὁ Ποιητὴς, Πολυτρήρωνά τε Θίσβην πλοῦς δὲ ἐξὶν ἐνθένθε εἰς Σικυῶνας σαδίων ἑκατὸν ἔξηκοντα.

§. 29.

Ἐξῆς δὲ Κορώνειαν καταλέγει, καὶ Ἀλίαρτον, καὶ Πλαταιάς, καὶ Γλίσαντα. Ή μὲν οὖν Κορώνεια ἐγγὺς τοῦ Ἑλικῶνδος ἐξιν ἐφ' ὕψους ιδρυμένη κατελάβοντο δὲ αὐτὴν ἐπανιόντες ἐκ τῆς Θετταλικῆς. Ἄρνης οἱ Βοιωτοὶ μετὰ τὰ Τρωϊκὰ, ὅτε περ καὶ τὸν Ὀρχομενὸν ἔσχον. Κρατήσαντες δὲ τῆς Κορωνείας, ἐν τῷ πρὸ αὐτῆς πεδίῳ, τὸ τῆς Ἰτωνίας Ἀθηνᾶς ἱερὸν ιδρύσαντο, ὁμώνυμου τῷ Θετταλικῷ καὶ τὸν παραρρέοντα ποταμὸν Κουάριον προστηρευσαν, ὁμοφώνως τῷ ἐκεῖ Ἀλκαῖος δὲ καλεῖ Κωραλίον, λέγων,

Ἄσσ' Ἀθάνας ἀπόλε...

Ἀπὸ Κορωνείας ἐπὶ μεῦ...

Πάροιδεν ἀμφὶ Κωραλίῳ ποταμῷ παρ' ὅχθας.

Ἐνταῦθα δὲ καὶ τὰ Παμβοιώτια συνετέλουν. Συγκαθίδρυται δὲ τῇ Ἀθηνᾷ ὁ ἄδης, κατά τινα, ὡς φασι, μυσικὴν αἰτίαν. Οἱ μὲν οὖν ἐν [ταύτῃ] τῇ Κορωνείᾳ Κορώνειοι λέγονται, οἱ δὲ ἐν τῇ Μεσσηνιακῇ Κορωνεῖς.

§. 30.

Ἀλίαρτος δὲ νῦν οὐκέτι ἐσὶ, κατασκαφεῖσα ἐν τῷ πρὸς Περσέα πολέμῳ τὴν χώραν δὲ ἔχουσιν Ἀθηναῖοι δόντων Ρωμαίων. Ἐκειτο δὲ ἐν σενῷ χωρίῳ μεταξὺ ὑπερκειμένου ὄρους καὶ τῆς Κωπαΐδος λίμνης, πλησίον τοῦ Περμησσοῦ καὶ τοῦ Όλμειοῦ, καὶ τοῦ ἔλους τοῦ φύοντος τὸν αὐλητικὸν καλαμον.

§. 31.

411. Πλαταιαὶ δὲ, ἃς ἐνωπῖς εἶπεν ὁ Ποιητὴς, ὑπὸ τῷ Κιθαιρῶνι
εἰσὶ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ Θηρῶν κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν εἰς Ἀθήνας
412. καὶ Μέγαρα ἐπὶ τῶν ὅρων τῶν τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Βοιωτίας.
Εἰσὶ γάρ Εἰλευθεραὶ πλησίον, ἃς οἱ μὲν [τῆς Ἀττικῆς], οἱ
δὲ τῆς Βοιωτίας φασίν. Εἴρηται δὲ ὅτι παραρρέει τὰς Πλαταιὰς
ὁ Ἀσωπός. Ἐνταῦθα Μαρδόνιον καὶ τὰς τριάκοντα μυριάδας
Περσῶν αἱ τῶν Ἑλλήνων δυνάμεις ἀρδὴν ἡφάνισαν· ιδρύσαντό
τε Εἰλευθερίου Διός ἱερὸν, καὶ ἀγώνων γυμνικὸν σεφανίτην ἀπ-
έδειξαν, Εἰλευθέρια προσαγορεύσαντες· ταφῇ τε δείκνυται θη-
μοσία τῶν τελευτησάντων ἐν τῇ μάχῃ. Εῖσι δὲ καὶ ἐν τῇ Σεκυωνίᾳ
δῆμος Πλαταιαὶ, δῆμον περὶ τῆν Μνασάλην ὁ ποιητὴς·
Μνασάλης τὸ μνᾶμα τῶν Πλαταιάδα.

Γλίσαντα δὲ λέγει κατοικίουν ἐν τῷ Τίπάτῳ ὄρει, ὁ ἐξιν ἐν τῇ
Θηραϊκῇ πλησίον Τευμησσοῦ καὶ τῆς Καδμείας· γεώλοφα κα-
λεῖται δρι... πίπτει τὸ ἄονιον καλούμενον πεδίον, ὁ διατείνει
.... ἀπὸ τοῦ Τίπάτου ὄρους.

§. 32.

Τὸ δὲ οὖτω ρῆθὲν,
Οἱ δὲ ὑπὸ Θήρων εἶχον,
οἱ μὲν δέχονται πολεῖδιόν τι Τίπονθίθας καλούμενον, οἱ δὲ τὰς
Ποτνίας· τὰς γάρ Θήρων ἐνλελεῖθεναι διεὰ τὴν τῶν Ἐπιγόνων
σρατείουν, καὶ μὴ μετασχεῖν τοῦ πολέμου τοῦ Τρωϊκοῦ· οἱ δὲ
μετασχεῖν μὲν, οἰκεῖν δὲ ὑπὸ τῆς Καδμείας τότε ἐν τοῖς ἐπιπέ-
δοις χωρίοις, μετὰ τὴν τῶν Ἐπιγόνων ἔφοδον, τὴν Καδμείαν.
ἀδυνατοῦντας σύναπτίσαι· ἐπεὶ δὲ ἡ Καδμεία ἐκαλεῖτο Θήρων,
Τίπο Θήρων εἰπεῖν (ἀντὶ τοῦ, Τίπὸ τῆς Καδμείας) οὐκοῦντας
τὸν Ποιητὸν τοὺς τότε Θηραϊους.

§. 33.

Όγχητὸς δὲ ἐσὶν, ὅπου τὸ Αμφικτυονικὸν συνήγετο ἐν τῇ 412.
Άλιαρτίᾳ πρὸς τὴν Κωπαΐδην λίμνην καὶ τῷ Τηνερικῷ πεδίῳ, ἐν ὅψει
κείμενος ψιλὸς, ἔχων Ποσειθῶνος ἱερὸν, καὶ αὐτὸν ψιλόν. Οἱ δὲ
ποιηται κοσμοῦσιν, ἀλληλοῦντες τὰ ἱερὰ πάντα, καὶν τῇ ψιλᾷ·
τοιοῦτόν εἶται τὸ τοῦ Πινδάρου περὶ τοῦ Απόλλωνος λεγόμενον·

Κενθέσις ἐπῆσε γῆν τε καὶ θάλασσαν,
Καὶ σκοπεῖσι μεγάλαις ὄρέων ὑπερ ἐξα,
Καὶ μυχοὺς δινάσσατο βιβλόμενος ορηπίδας ἀλσέων.

Οὐκ εὖ δὲ Άλκαῖος, ὡσπερ τὸ τοῦ ποταμοῦ ὄνομα *ώς μικρὸν
ἀνωτέρω εἴρηται* παρέτρεψε τοῦ Κουαρίου, οὗτῳ καὶ τοῦ
Όγχητοῦ κατέψευσαι, πρὸς τὰς ἐσχατιῶν τοῦ Εὔλοκῶνος αὐτὸν
τιθείει· ὁ δὲ ἐσὶν ἀπωνεύ ἵκανώς τούτου τοῦ ὄρους.

§. 34.

Τὸ δὲ Τηνερικὸν πεδίον ἀπὸ Τηνέρου προστηγόρευται· μν- 413.
Θεύεται δὲ Απόλλωνος υἱὸς ἐκ Μελίας, προφήτης τοῦ μαντείου
κατὰ τὸ Πτῶον ὄρος, ὁ φησιν εἶναι τρικέρυφου ὁ αὐτὸς ποιητής·
Καὶ ποτε τὸν τρικάρχηνον Πτῶου μενθόνα κατέσχετο.

Καὶ τὸν Τήνερον καλεῖ, Ναοὶ πόλον μάντιν δαπέδοις εἰ
όμοιλέα. Υπέρκειται δὲ τὸ Πτῶον τοῦ Τηνερικοῦ πεδίου καὶ τῆς
Κωπαΐδος λίμνης πρὸς Άκραιφίῳ· Θηβαίων δὲ τὸ τε μαντεῖον
καὶ τὸ ὄρος· τὸ δὲ Άκραιφιον καὶ αὐτὸν κεῖται ἐν ὅψει. Φασὶ δὲ τοῦτο
καλεῖσθαι Αρυγχούν ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ, ὄμώνυμον τῇ Θετταλίῃ.

§. 35.

Οἱ δέ φασι καὶ τὴν Αρυγχούν ὑπὸ τῆς λίμνης καταποθῆναι
καὶ τὴν Μίδειαν. Σηγνόδοτος δὲ γράφων,

Οἱ δὲ πολυζάφυλοι Ασκόποι εἶχον,

413. οὐκ ἔστιν ἐντυχεῖν τοῖς ὑπὸ τοῦ Ἡσιόδου περὶ τῆς πατρίδος λεγεῖσι, καὶ τοῖς ὑπὸ Εὐδόξου πολὺ χείρω λέγοντος περὶ τῆς Ἀσκρης. Πῶς γάρ ἂν τις πολυζάφυλον τὴν τοιαύτην ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ λέγεσθαι πιστεύσειν; Οὐκ εὖ δὲ οὐδὲ οἱ Τάρυντι οὐτὶ τῆς Ἄρυντος γράφοντες οὐδὲ γάρ μία δείκνυται Τάρυντι παρὰ Βοιωτοῖς ἐν Διονύσιος ἐστιν· οἵς καὶ Ὀμηρος μέμνηται.

Ιδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖτον ἐνήρατο, τάκτους νίσιν,
Βώρου, οἵς ἐκ Τάρυντος ἀριθμόλατος εἰληλούθει.

Λοιποὶ δ' εἰσὶ τῶν μὲν περικειμένων τῇ λέμῃ αἱ τε Ἀλακομεναι καὶ τὸ Τιλφώσσιον· τῶν δὲ ὅλων Χαιρώνεια, καὶ Λεβάδεια, καὶ Λεῦκτρα, περὶ ὧν ἄξιον μνησθῆναι.

§. 36.

Ἀλακομενῶν τοίνυν μέμνηται ὁ Ποιητής, ἀλλ' οὐκ ἐν Καταλόγῳ·

Ηρη τ' Ἀργείη καὶ Ἀλακομενῆς Ἀθήνη.

Ἔχει δ' ἀρχαῖον ίσρὸν Ἀθηνᾶς σφόδρα τιμώμενον· καὶ φασὶ γε τὴν Θεὸν γεγενῆσθαι ἐνταῦθα, καθάπερ καὶ τὴν Ἡραν ἐν Ἀργείῃ καὶ διὰ τοῦτο τὸν Ποιητὴν, ως ἀπὸ πατρίδων τούτων, ἀμφοτέρας οὗτως ὄνομάσαι. Διὰ τοῦτο δὲ ίσως οὐδὲ ἐν τῷ Καταλόγῳ μέμνηται τῶν ἐνταῦθα ἀνδρῶν, ἐπειδὴ, ίεροὶ ὅντες, παρεῖντο τῆς σρατείας. Καὶ γάρ καὶ ἀπόρθητος ἀεὶ διετέλεσεν ἡ πόλις, οὔτε μεγάλη οὖσα, οὕτ' ἐν εὐερχεῖ χωρίῳ κειμένη, ἀλλ' ἐν πεδίῳ τὴν δὲ Θεὸν σεβόμενοι πάντες ἀπείχοντο πάσσοις βίᾳς· ωςε καὶ Θηρῶντες κατὰ τὴν τῶν Ἐπιγόνων σρατείαν, ἐκλιπόντες τὴν πόλιν, ἐκεῖσε λέγονται καταφυγεῖν, καὶ εἰς τὸ ὑπερκειμένου ὅρος ἐρυμανὸν τὸ Τιλφώσσιον, ὑφ' ὧ Τιλφώσσα κρήνη, καὶ τὸ τοῦ Τειρεσίου μνῆμα, ἐκεῖ τελευτήσαντος κατὰ τὴν φυγὴν.

§. 37.

Χαιρώνεια δὲ ἐσὶν Ὀρχομενοῦ πλησίου, ὅπου Φίλιππος ὁ 414.
Ἀμύντου, μεγάλῃ μάχῃ νικήσας Ἀθηναίους τε καὶ Βοιωτοὺς καὶ
Κορινθίους, κατέστη τῆς Ἑλλαδὸς κύριος· δείκυνται δὲ καν-
ταῦθα ταφὴ τῶν πεσόντων ἐν τῇ μάχῃ δημοσίᾳ. Περὶ δὲ τοὺς
τόπους τοὺς αὐτοὺς καὶ Ρωμαῖοι τὰς Μιθριδάτου δυνάμεις
πολλῶν μυριάδων κατηγωνίσαντο· ως' ὄλιγοις ἐπὶ θαλασσαν
σωζέντας φυγεῖν ἐν ταῖς ναυσὶ, τοὺς δὲ ἄλλους, τοὺς μὲν
ἀπολέσθαι, τοὺς δὲ καὶ σῶναι.

§. 38.

Λεβάδεια δὲ ἐσὶν, ὅπου Διὸς Τροφωνίου μαντεῖον ἴδρυται,
χάσματος ὑπουρόμου καταβασιν ἔχον· καταβαίνει δὲ αὐτὸς ὁ
χοτσηριαζόμενος. Κεῖται δὲ μεταξὺ τοῦ Ἐλακῶνος καὶ τῆς Χαι-
ρωνείας, Κορωνείας πλησίου.

§. 39.

Τὰ δὲ Λεῦκτρά ἐσιν, ὅπου Λασκαδαιμονίους μεγάλῃ μάχῃ
νικήσας Ἐπαμυνώνδας, ἀρχὴν εὗρετο τῆς καταλύσεως αὐτῶν·
οὐκέτι γάρ ἐξ ἐκείνου τὴν τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίαν ἀναλαβεῖν
ἴσχυσαν, οἵνις εἶχον πρότερον· καὶ μαθεῖσα ἐπειδὴ καὶ τῇ δευτέρᾳ
συμβολῇ τῇ περὶ Μαυτίνειαν κακῶς ἐπραξάν. Τὸ μέντοι μὴ
νφ' ἑτέροις εἶναι, καίπερ οὕτως ἐπταινόσι, συνέμεινε μέχρι
τῆς Ρωμαίων ἐπικρατείας· καὶ παρὸτι τούτοις δὲ τιμώμενοι δια-
τελοῦσι διὰ τὴν τῆς πολιτείας ἀρετήν. Δείκυνται δὲ ὁ τόπος
οὗτος κατὰ τὴν ἐκ Πλαταιῶν εἰς Θεσπιαὶς ὁδόν.

§. 40.

Ἐξῆς δὲ ὁ Ποιητὴς μέμνηται τοῦ τῶν Ὀρχομενίων καταλόγου,

414. χωρίζων αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ Βοιωτικοῦ ἔπουντος. Καλεῖ δὲ Μανύειον τὸν Ὀρχομενὸν ἀπὸ ἔπουντος τοῦ Μενουῶν· ἐντεῦθεν δὲ ἀποκῆσαι τινὰς τῶν Μινυῶν εἰς Ἰωλκόν φασιν, οἵτε τοὺς Ἀργοναύτας Μινύας λεγοῦσαν. Φαίνεται δὲ τὸ παλαιὸν καὶ πλουσία τις γεγονοῦσι πόλις, καὶ δυναμένη μέγα. Τοὺς μὲν οὖν πλούτου μάρτυς καὶ Ὁμηρος· διασιθρούμενος γὰρ τοὺς τόπους τοὺς πολυχρηματίσαντας, φησί·

Οὐδὲν δέ εἰς Ὀρχομενὸν ποτινίσσεται, οὐδὲν δέ τα Θήβας
Αἰγυπτίας.

Τῇδε δυνάμεως δὲ, οἷς Θηβαῖοι διασπάντες ἔτελον τοῖς Ὀρχομενίοις καὶ Ἑργίνῳ τῷ τυραννοῦντι αὐτῶν, διὸ οὐδὲν δέ τα Θηβαῖοι οὐδὲ ταῦτα λεγοῦσαν φασιν. Επεοκλῆς δὲ, τῶν βασιλευσάντων ἐν Ὀρχομενῷ τις, Χαρίτων ἱερὸν ἴδρυσάμενος πρώτος ἀμφότεροι ἐμφαίνει, καὶ πλοῦτον καὶ δύναμιν· διό, εἴτ' ἐν τῷ λαμβάνειν γάριτας, εἴτ' ἐν τῷ διδόναι κατορθῶν; εἴτε καὶ ἀμφότεροι, τὰς

415. θεὰς ἐτίμησε ταύτας. Άναγκη γάρ, πρὸς εὐεργεσίαν εὐφυῆ γενέμενον ἐκεῖνον, πρὸς τὴν τῶν θεῶν τούτων ὄρμησαι τιμὴν, ὥστε ταύτην μὲν ἐκέκτητο γέδη τὴν δύναμιν. Άλλοι πρὸς ταύτην καὶ γρηγοράτων ἔδει. Οὔτε γάρ μὴ ἔχων τις πολλά, διδοίη σε πολλά, οὔτε μὴ λαμβάνων πολλά, ὅν ἔχοι πολλά· εἰ δέ ἀμφότεροι, συνέγει τὴν ἀψιειρήν. Τὸ γάρ οὐδεόμενον ἀμα καὶ πληρωύμενον πρὸς τὴν χρείαν, ἀεὶ πληρές ἐστι· οὐδὲ διδούς μὲν, μὴ λαμβάνων δέ, οὐδὲ διη ἐπὶ δάτερα κατορθοῖ· παύσεται γάρ διθούς, ἐπιλείποντος τοῦ ταμείου· παύσονται δέ καὶ οἱ διδούτες τῷ λαμβάνοντι μόνου, χαριζόμενῷ δὲ μηδέν· ὥστ' εὖθες εὗτος ἐτέρως διη κατορθοῖ. Όμοια δέ καὶ περὶ δυνάμεως λέγοιτο· οὐ. Χωρὶς δέ τοῦ κοινοῦ λόγου, διότι

Τὰς χαράμας ἀνθρώποισι τεμιώτατα,
Δύναμιν τε πλείστην τῶν ἐν ἀνθρώποις ἔχει,

καὶ ἐκ τῶν καθ' ἔκαστα σκοπεῖν γρή. Μάλιστα γάρ τοὺς βασιλέας

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΑ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΦΟΡΙΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΝΟΜΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΑ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΦΟΡΙΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΝΟΜΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

δύνασθοί φαμεν· διόπερ καὶ δύνασται προσαγορεύομεν. Δύναν- 415.
 ται δὲ σχηματεῖς, ἐφ' ἡ βούλονται, τὰ πλήθη διὰ πειθοῦς ἢ βίας·
 πειθοῦσι μὲν οὖν διὸ εὐεργεσίας μάλιστα. Οὐ γάρ ἢ γε διὰ
 τῶν λόγων ἐςὶ βασιλικὴν, ἀλλὰ σύτη μὲν ῥητορικὴν βασιλικὴν δὲ
 πειθὼ λέγομεν, ὅταν εὐεργεσίας φέρωσι καὶ διάγωσι, ἐφ' ἡ βούλονται. Πειθοῦσι μὲν δὴ διὸ εὐεργεσιῶν, βιαζονται δὲ διὰ
 τῶν ὅπλων· ταῦτα δὲ ἀμφω χρημάτων ὕψιστα ἐστι. Καὶ γάρ
 σρατείου ἔχει πλεῖστην ὁ τρέφειν δυνάμενος, καὶ εὐεργεσιῶν
 δύναται πλεῖστον ὁ πλεῖστα κεκτημένος. Λέγουσι δὲ τὸ χωρίον,
 ὅπερ ἡ λίμνη κατέχει νῦν ἡ Κωπαΐς, ὃνεψύγχωται πρότερον,
 καὶ γεωργεῖσθαι παντοδαπῶς ὑπὸ τοῖς Ὁρχομενίοις, πλησίον
 σίκουσι· καὶ τοῦτ' οὖν τεκμήριον τοῦ πλούτου τιθέασι.

§. 41.

Τὴν δὲ Ἀσπληδόνα χωρίς τῆς πρώτης συλλαβῆς ἐκάθιουν
 τινές· εἰτ' Εὔδειέλος μετωνομάσθη καὶ αὐτὴ καὶ ἡ χώρα,
 τάχα τι ιδίωμα προσφερομένη ἐκ τοῦ δειλινοῦ κλίματος οἴ-
 κεῖσυ τοῖς κατοικοῦσι, καὶ μάλιστα τὸ εὐχείμερον. Ψυχρότατα
 μὲν γάρ τὰ ἄκρα τῆς ήμέρας ἐστί· τούτων δὲ τὸ δειλινὸν τοῦ
 ἔωδιεον ψυχρότερον· εἰς ἐπίτασιν γάρ ἄγει πλησιάζου τῇ υγείᾳ,
 τὸ δὲ εἰς ἀνεστιν ἀφιείμενον τῆς υγείας. Ιαματικὸν δὲ τοῦ ψύχους ὁ
 ἥλιος· τὸ οὖν ἥλιαζόμενον πλεῖστον ἐν τῷ ψυχροτάτῳ καὶ ὡρῶ
 εὐχειμερώτατον. Διέχει δὲ τοῦ Ὁρχομενοῦ σάδια εἴκοσι· με-
 ταξὺ δὲ ὁ Μέλας ποταμός.

§. 42.

Τὸ πέρικειται δὲ Ὁρχομενίας δὲ Πανοπεὺς, Φωκαϊκὴ πόλις, καὶ 416.
 Τάμπολις· τούτοις δὲ ὁμορεῖ Ὁποῦς, ἡ τῶν Λοκρῶν μητρό-
 πολις τῶν Ἐπικυνημαδίων. Ηρότερον μὲν οὖν οἰκεῖσθαι τὸν
 Ὁρχομενόν φασιν ἐπὶ πεδίῳ ἐπιπολαζόντων δὲ τῶν ὑδάτων,

416. ἀνοικισθῆναι πρὸς τὸ Ακόντιον ὅρος, παρατεῖνον ἐπὶ ἔξηκουντα σαδίους μέχρι Παραποταμίων τῶν ἐν τῇ Φωκίδι. Ἰζοροῦσι δὲ τοὺς ἐν τῷ Πόντῳ καλουμένους Ἀχαιοὺς ἀποέκους Ὁρχομενίων εἶναι τῶν μετὰ Ἰαλυσένου πλανηθέντων ἐκεῖσε μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἀλώσιν. Καὶ περὶ Κάρυστου δὲ τὸν τις Ὁρχομενός. Εὐ γὰρ τὸν τοιαύτην ὥλην ὑποβεβλήκασιν ἡμῖν οἱ τὰ περὶ τῶν νεῶν συγγράψαντες, οἵς ἀκολουθοῦμεν, ὅταν οἰκεῖα λέγωσι πρὸς τὴν ἡμετέρων ὑπόθεσιν.

Κ Ε Φ. Γ.

§. I.

ΜΕΤΑ δὲ τὴν Βοιωτίου καὶ τὸν Ὁρχομενὸν ἡ Φωκίς ἐξειπρὸς ἄσκτου παραβεβλημένη τῇ Βοιωτίᾳ παραπλησίως ἀπὸ Θαλάττης εἰς Θάλατταν τό γε παλαιόν. Οὐ γάρ Δαφνοῦς τὴν τότε τῆς Φωκίδος, σχίζων ἐφ' ἐκάτερα τὴν Λοκρίδα, καὶ μέσος ταττόμενος τοῦ τε Ὄπουντίου κόλπου καὶ τῆς τῶν Ἐπικυνημάδίων παραλίας· νῦν δὲ Λοκρῶν ἐστιν ἡ χώρα· τὸ δὲ πόλισμα κατέσκαπται, ως' οὐδοκεῖ κατηκεῖν οὐκέτι μέχρι τῆς πρὸς Εὔβοια Θαλάττης ἡ Φωκίς· τῷ δὲ Κρισσαίῳ κόλπῳ συνηππται. Αὐτὴν γάρ ἡ Κρίσσα τῆς Φωκίδος ἐστὶν ἐπ' αὐτῆς ἰδρυμένη τῆς Θαλάττης, καὶ Κίρρα, καὶ Άντικρόα, καὶ τὰ ὑπέρ αὐτῶν ἐν τῇ μεσσογαίᾳ συνεχῆ κείμενα χωρία πρὸς τῷ Παρνασῷ, Δελφοί τε, καὶ Κίρφις, καὶ Δαυλίς, καὶ αὐτὸς ὁ Παρνασὸς τῆς τε Φωκίδος ὡν, καὶ ἀφορίζων τὸ ἐσπέριον πλευρόν. Όν τρόπου δέρχεται ἡ Φωκίς τῇ Βοιωτίᾳ παράκειται, τοῦτον καὶ ἡ Λοκρίς τῇ Φωκίδι ἐκκτέρα. Διττὴ γάρ ἐστι, διηρημένη ὑπὸ τοῦ Παρνασοῦ δέχεται μὲν ἐκ τοῦ ἐσπερίου μέρους παρακειμένη τῷ Παρνασῷ, καὶ μέρος αὐτοῦ νεμομένη, κατηκουσα δὲ ἐπὶ τὸν Κρισσαῖον